

Written by
Saturday, 16 August 2008 13:30 -

கடேபீர்கள். பசுத் திறவைப் பயன்படுத்த முன் வந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னறேறும் அடநை திருக்காரர்கள்! மற்ற நாட்டார இன்றைய தினம் ஆகாயத்தில் 2 லட்சத்து 30,000 மலை தாண்டி சந்திரமண்டலம் என்ற ஒரு உலகத்திலே உலாவிவிட்டு வருகிறார்கள். மணிக் கு 5000 மலை 6000 மலை பறக்கிறார்கள். இதில் எதைப் பண்ணான் நம்மவன்?

00000000, 000000000000, 0000000000

நமக்கு நண்பர்கள், கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டியவர்கள், அறிவைச் சொல்பவர்கள் என்று ஆயிரக்கணக்கான தலைவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான ரிஷிகள்; ஆயிரக்கணக்கான மல்லாக்கள்; ஆயிரக்கணக்கான பாதிர்கள்; ஆயிரக்கணக்கான பண்டார சன்னிதிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களைத் தவிர மதங்கள் இருந்தும் நாம் அடநை பயன் என்ன? ஒன்றும் முடியவில்லையே! காரணம் மனுஷன் தோன்றி எத்தனை வருஷங்கள் இருக்கும்! நம்மாலே கணக்கு எடுக்க முடியவில்லை. எவனோ ஆராய்ச்சிக்காரன் கணக்கெடுக்கிறான்; ஒருதன் லட்சம் வருஷங்கள் என்கிறான். ஒருதன் 18 லட்சம் வருஷங்கள் என்கிறான்.

அதற்கு முன்னே “உலகம் என்றைக்குத் தோன்றியதோ அன்றே மனிதன் தோன்றினான்” என்கிறான். கடவுள் உண்டாக கினான் என்கிறான். அன்று மதல இன்று வரகைக்கும் கண்ட பலன் என்ன? சாதாரணமாக ஒரு 100, 105 வருஷத்திலே உலகம் எவ்வளவு மாறியிருக்கிறது. நம் நாட்டிலேயே எவ்வளவு வளர்ச்சிக்கான சாதனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 100, 105 வருஷத்திலேயே இவ்வளவு வளர்ச்சியிருந்தால் மனுஷன் தோன்றிய லட்சக்கணக்கான வருஷத்திலே அல்லது 3000, 4000 வருஷத்திலே எவ்வளவு வளர்ந்திருக்க வேண்டும்? ஏன் வளரவில்லை? நம்ம நாட்டில் என்ன கடவுள் இல்லை? பல்லாயிரக்கணக்கான கடவுள்கள் இருக்கின்றன. மகான்கள் இல்லையா?

00000000000000!

ஏராளமான மகான்கள், நின்சைச் சவனெல்லாம் சாமியார்; நின்சைச் சவன் எல்லாம் மகாத்மா; நின்சைச் சவனெல்லாம் அந்த பக்தன்; இந்தப் பக்தன். இத்தனை பரே இருந்தும் ஒரு சாதனை கட்ட நம்மால் ஏற்பட்டது என்று சொல்ல முடியவில்லையே! அவதாரங்களும், அதிசயங்களும் நாம் இன்றைக்கு அனுபவிக்கின்ற அதிசயமான பொருளெல்லாம் மற்றவன் செய்து நாம் அனுபவிக்கிறோம். உங்க கடவுள் மகனும் பொற்றான்; கடவுள் தந்தை பொற்றான்; கடவுள் அவதாரங்கள் ஒரு வண்டி பொற்றான்கள்; தினமும் மாட்டு ரிஷிகளென்றும், முனிவர்கள் என்றும் நின்சைச் சா சாபம் கொடுக்கிறவனும் நின்சைச் சாமலையைத் தக்கி மலமலே போடறவனும், எவ்வளவு அற்புதமான மனிதர்களெல்லாம் தோன்றினார்கள்! அப்பொழுதும் ஒரு அற்புதம் கட்டினனும் நடக்கவில்லையே.

00000000 00000000!

நெருப்புக் குச்சிக் கட்ட வள்ளைக்காரன் வாரதிருந்தால் நமக்கு வந்திருக்குமா? இருட்டில் தான் உட்கார்ந்திருப்போம். சிக்கிமுக்கிக் கல்லில் தானே நம்ம வாழ்வு இருக்கும். பிடியில் எருமையில் ஏறி சவாரி செய்து வந்தவனுக்கு ஆகாசக் கப்பல் வந்தாச்சு. இதெல்லாம் எப்படி வந்தது? தொழுவா வருமா? ஜபம் பண்ணினா வருமா? இல்லை. யாகம் பண்ணினா வருமா? இல்லை, கடவுளே என்று சொன்னா வருமா? ஆகவே

Written by
Saturday, 16 August 2008 13:30 -

மனிதன் மனிதனாக இருந்து அதனாலே அடைய வண்டிய காரியங்களைச் செய்து, கொள்ள முடியாமல், கடவுள், மதம், சா^o திரம், வதேம், தர்மம், பெரிய வர்கள், மகான்கள், இந்த மாதிரியான முட்டாள்தனமான பச்சைகளுக்கெல்லாம் நாம் காது கொடுத்து இன்றைய தினம் நாம் மிருகமாக இருக்கிறோம் எப்படி என்று கடைபிடிங்க!

000 0000000000000000, 00000000000000000000 !

எனக்கு முன்னால் பச்சிய தோழர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள் - “நமக்கு எங்கே அய்யா அறிவு இருக்கிறது?” எதை எடுத்துதாலும் சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம், முன்னோர்கள் சொன்னது, வதேத்தில் சொன்னது என்று அது எவன் சொன்னானோ என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கவலையே இல்லை! நண்பர்கள் சொன்னார்கள், பின்னக்குறக்கே போனால் உட்கார்ந்துக்குவான், அப்புறம் போகலாமென்று ஏன்டானா, சகனம் சரியா இல்லை என்பான். காக் கா கத்துதுன்னா வளியே போகக்கூடாது என்று உட்கார்ந்துக்குவான். குளிச்சிப் போட்டு வளியே போகலாம் என்பான். முன்னச்சரிக் கையாக ஒருத்தனையும் தோடமாட்டான். கட்பின வடேபியோட குளிப்பான்.

மனுஷன்தான், மாடல்ல இதெல்லாம் செய்கிறவன்? என்ன இருக்கிறது! மற்றும் இந்தக் கிழமையாகாது. அந்தக் கிழமையாகாது; இந்த நேரம் தப்பு; இது நல்ல நேரம் என்பதெல்லாம் எதுவுமே ந்தது? அறிவைப் பற்றிப் பச்சைகளுக்கே ஆள் இல்லை. அறிவின் பயனை, அதன் பலனைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல துணிவு எவனுக்கும் வரவில்லை. இது பெரிய காட்டுமிராண்டி நாடு, நாம் அப்படியே இருக்கிறோம். இதுதான் சொல்ல முடியும்.

00000000000000 !

இப்பத்தான் நல்ல வாய்ப்பா நம்ம நாட்டுக்கு அன்னியன் வந்தான். சில மாறுதலைப் பண்ணினான். அவனை நம்ம மதத்துக்கு விரோதி என்று விரட்டி அபிச்சிட்டாங்க. அப்புறம் வள்ளைக்காரன் வந்தான்; அவன் பல மாறுதல்களை உண்டு பண்ணினான். அவனையும், மதத்திலே பிரவச்சித்தான். சாத் திரத்திலே பிரவச்சித்தான். அதுவே அப்படி இப்படினு அவனை ரகளை பண்ணினாங்க; அதோட நின்னு போச்சே தவிர அதுக்கு மலே ஏறலே; நம்ம நாட்டில் இதுவரகைக்கும் அவன் இல்லாதிருந்தால் ரொம்பப் பின்னறே இருப்போம்.

அதிலே ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. அவனாலே அமைப்பு கெட்டுப் போகுதுன்னு மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்கிற அயோக்கியர்கள். அவன் இருந்தால் நாம், வாழ முடியாதென்று அவனுக்கு மோசமெல்லாம் பண்ணினாங்க. அப்புறம் எவனுமே தோணல்ல! துணிஞ்சு நாங்கதான் தோன்றினோம். துணிஞ்சு தோன்றினோம். இருக்கிற கொடுமையைப் பார்த்து அரசியலின் பெயராலே மதத்தின் பெயராலே மக்களுக்குச் செய்யும் கொடுமையைப் பார்த்து நம்ம மக்களுக்குப் புத்தி இல்லாமல் அவர்கள் மடையர்களாக இருக்கிறதைப் பார்த்து, இதற்கு ஒரு பரிகாரம் பண்ண வேண்டும். இந்த முயற்சியைப் பற்றுவன்தான் மனுஷன். மத்த முயற்சி பற்றுவனெல்லாம் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காரன் அப்படி என்று முடிவு பண்ணி நாங்கள் தான் ஆரம்பிச்சோம்.

000000000000 00000000 !

Written by
Saturday, 16 August 2008 13:30 -

இந்த அயந்தையும் ஒழிக்கிறதுதான் சூயமரியாதை இயக்கத்தின் கொள்கை. சூயமரியாதை இயக்கத்தின் கொள்கை - கடவுள், மதம், காங்கிரசு, காந்தி, பாரப்பான் இவங்களை ஒழிக்கிறது. இவங்களளாம் சூயமரியாதை இயக்கத்துக்குக் கடுமையான கொள்கைப் பிரச்சாரம் பண்ணி மக்களுக்குள்ளே புகுத்தி, மக்களுடைய ரத்தத்திலே புகுத்தி வச்சுட்டாங்க! ரத்தத்தோட கலக்கி வச்சுட்டாங்க!

அதை ஒழிக்கணும்னா இந்த அயந்தையும் ஒழிச்சாலொழிய முடியாது. இதிலொன்றும் அரசியலைப் பத்தி பச்சேணும்னு அல்ல. அரசியலே இங்கே வரக் கூடாதுதான். ஆனால், அது இந்தக் காரியத்திற்குத் தேவையாகிறதுனாலே அதைப் பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். காங்கிரசினுடைய கொள்கை காந்தியைக் காப்பாத்தணும், மதத்தைக் காப்பாத்தணும், ஜாதியைக் காப்பாத்தணும், அந்தஸ்தைக் காப்பாத்தணும், இன்றகைக்கு அதனுடைய கொள்கை அதுதான். அதுக்கு முந்திப் பிடிச்சுவச்சாங்க காந்தியை!

அந்த ஆளு ஒரு களிமண் மடிகைக் காரன்! அவன் என்னமோ சாமி, படிதம், பக்தி, அது, இது என்று பச்சேனதுனாலே பிடிச்சுவச்சுட்டாங்க. அவனை மகாத்மான்னு! அவனும் பயித்தியக் காரன்குக்கள் ஊத்துனாப்போல என்னரேம் பார்த்தாலும் கடவுள், கடவுள்” என்று, “இராமன், சாத்திரம், வர்ணாசிரமம், இந்தமதம்” அப்பபின்னு பிரச்சாரம் பண்ண ஆரம்பிச்சான்.

அவன் பிரச்சாரத்துக்கு நல்ல பலம் இருந்தது. பாரப்பான் கிட்டதான் எல்லாப் பத்திரிகையும் நம்மாள்கிட்டே ஒன்றும் இல்லலை. அவங்க பரேசைச் சொன்னாலே ஜனங்களெல்லாம் கும்பிடற அளவுக்குப் பிரச்சாரமாயிருக்கு! அதனாலே அவனை ஒழிக்கணும்னு ஆரம்பிச்சோம். கடவுள், மதம் ஒழிக்கணும், வர்ணாசிரமத்தைப் பிரச்சாரம் பண்ணின காந்தியை ஒழிக்கணும். இதை எல்லாம் காப்பாத்தறதுக்காக அடிப்படையைச் சட்டம் வச்சுக்கிட்டிருக்கிற ஆட்சியெய்கிற அரசாங்கத்தை ஒழிக்கணும்; இதுக்கெல்லாம் கர்த்தாவாக இருக்கிற பாரப்பானை ஒழிக்கணும், அதன் படிதான் நடந்து வருகின்றது.

நாளாக்கு நாள். காரணம், அதையே எடுத்துக்காட்டினேன். நான் சொல்றனே களேனன்னு அல்ல! அந்தப் புத்தகத்திலே இருக்கு. இந்த வேதத்திலே இருக்கு. அந்த சாஸ்திரத்திலே இருக்குன்னு அல்ல, எனக்குத் தோணுது என அறிவுக்குத் தோணுது. அது மாதிரி உன் அறிவுக்குத் தோன்றினா ஒத்ததுக்க; இல்லாட்டி வேண்டாம். நான் ஒண்ணும் உங்களகைக் கட்டாயப்படுத்துவதாக நினகைக் கவணேண்டாம்! உங்களகை ஏய்க்கறதாக நினகைக் கவணேண்டாம்! உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன்! உங்களுக்கு இவ்வளவு சக்தியுண்டா! உங்களால் இந்தக் காரியம் செய்ய முடியும்! இந்தப் பாவிக்கடவுள், மதம், சாத்திரங்களாலோ, மற்ற உபதேசம் செய்யறதாலோ பாரப்பான்களினாலோ நம்ம சக்தி இந்த மாதிரி அடிமையாச்சு!

இததைதான் சொல்றோம். மாத்ரியாகணும் என்று; மாறாது இருக்கிற ஆளாக உலகத்திலே நாம் தான்! மற்றவன் எல்லாம் மாறிவிட்டான். நாம் தான் இன்னும் மாறவில்லை.

000000000000 000000

நம்ம நாட்டுக்கு இப்ப வேண்டியிருக்குத் தீ விரமான கொள்கைகள்! புகுத்தறிவுவதைப் பற்றிய கொள்கைகள்! அந்தக் கொள்கைகளைப் பிரச்சாரப்படுத்த

Written by

Saturday, 16 August 2008 13:30 -

முயற்சி பண்ணாமோ. ஆகவதோன் பகுவத்தறிவாக் கழகம் வகைக்கிறோம். இது இதுக்கு விரோதமோ, அதுக்கு விரோதமோ அப்படியாகுமோ, இப்படியாகுமோ? என்று யாராவது சொல்லக் கூடும்! எதுக்கு விரோதமாக இருந்தாலும் நியாயத்துக்கு விரோதமல்ல!

நாம் பகுவத்தறிவாக் கழகம் என்று ஏன் சொல்கிறோம்! உன் அறிவகைக் கொண்டு சிந்தனை பண்ணிப்பாரு! அதுதான் பொருத்தம் என்று சொல்கிறோம்! மிருகத்தோடு சேர்ந்த மத்த பசங்க என்ன பண்ணுறாங்க? வர்ணாசிரம தர்ம சபனைனு வகைக்கிறாங்க! சாதியகை காப்பாத்தற சபயென்றும் வகைக்கிறாங்க! சனாதன தர்மசபயென்கிறான். சாதியகை காப்பாத்த வணேடும். முன்னோர்கள் சொன்னதகை காப்பாத்த வணே மனென்கிறான்.

கடவாள் கதை என்கிறானே! ராமன் இப்பிப்பண்ணினான்; கிருஷ்ணன் இப்பிப்பண்ணினான் என்று இதயெல்லாம் சொல்ல அவனுக்கு உரிமை இருக்கிறது! எதபை பார்த்துச் சொல்றனேனா ஆதாரத்தபை பார்த்துச் சொல்றனே. உன்புத்தி என்னடான்னா? புத்தியை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது; மதம், கடவாள், சாஸ்திரம் முன்னோர்கள், பெரியோர்கள், மத்த தலைவர்கள் இவர்கள் சொன்ன காரியத்துக்குப் புத்தியை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது - புத்தினா அவர்களுக்கு விரோதம்; மத்ததுக்கு விரோதம் என மனம் புண்ணாகுது என்பானாக.

இவனும் இவன் மதமும் இவன் மத்த தலைவனோ, வலங்காயமோ மனம் புண்ணாகுமோ? நாசமாகப் போகட்டும்! என்கதி என்னாகிறது? நான் எத்தனை நாளகைக் குச்சு சபுத்திரனாக இருக்கிறது? நான் எத்தனை நாளகைக் கு அறிவகை இழந்து, கண்டவன் சொன்னதகைக் கேட்டுவிட்டுத் தலை வணங்கி, கும்பிட்டுக் கிட்டு இருக்கிறது? மத்தவன் ஆகாயத்தில் பறக்கிறான்; நாம் இங்கே பார்ப்பான் காலகைக் கழுவித் தண்ணியகைக் குடிக் கணுமா? அதனாலே உன் புண்ணில் புழுகுக் கட்டும், எங்கதி எனக் கல்ல; என்னை விடவா உன் மனசு பெரிசு? என் மானத்தகை விடவா உன் மனசு பெரிசு? ஆனதனாலே நம்ம கடமையை நாம் செய்யவணேடும். ஆபத்து வரும்; பயப்படாதீங்க. வந்தா என்ன?

நாளகைக் குச்சு சாகிறவன் இன்றகைக் கு சாகிறான். கஷ்டம் வரும். இந்த மாதிரி தான் இந்த நாட்டிலயே மாறுதலே ஏற்படாமல் இருக்கும் படியாகச் செய்ததுக்குக் காரணம் எல்லாம் பலாத் காரம்; பசிச் சவன் எல்லாம் அயகைக் கியப் பயலாக இருந்தது; காலிப் பசங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மத்த தகைக் காப்பாத்தணும்னு பலாத் காரம் பண்ணியது தான் காரணம். இல்லாட்டி, இதெல்லாம் மாறி இருக்காமோ! ஏதாவது ஒண்ணு சொன்னால் கிருத்துவன் வந்தாறான் சண்டகைக் கு. ஏன் என் மத்த ததைத் தாக் கு கிறனேனு? நாசமா போனனு விட்டுட்டா? இன்னொன்று சொன்னா முஸ்லிம் வந்துடாறான் சண்டகைக் கு; ஏன் எங்க மத்த ததை இந்த மாதிரி சொல்றனேனு. இரண்டு பேரும் தலகைக் குச்சு, நாசமாகுனனு விட்டுவிட்டு நம்மத்தபை பற்றிப் பசே ஆரம்பிச்சா பார்ப்பான் மட்டும் ரகளை பண்ண மாட்டான்.

அவனோட வபைப்பாட்டி மகன்னு நினைச்சுக்கிட்டு, சாம்பலை அபிச்சிக்கிட்டு நாமம் போட்டுக் கிட்டு "சிவசிவ ராமா ராமா" னுட்டு உளறுகிறானே. அந்தப் பயல்தான் நம்ம கிட்டே சண்டகைக் கு வருவான். இப்பக் கூட கசேபைப் புத்தி ஒண்ணும் சொல்லலே நடப்புப் புத்தி சொல்றனே. சலேத்திலே இராமனைச் சரூப்பாலே அபிச்சுட்டனேனு பார்ப்பான் எவனும் பிராது போடல்ல. நம்மவன் தான் பிராது போட்டிருக்கிறான். "அவன் இராமனைச் சரூப்பாலே அபிச்சான்! அந்த மாதிரி பண்ணுனா என் மனசு

Written by

Saturday, 16 August 2008 13:30 -

புண்ணாகுது!” அப்படிப் போட்டு இருக்கிறான்.

இப்ப சம்மன் வந்திருக்கிறது. பப்பிரிலே பார்த்திருக்கலாம். பிலெமா அறுத்தாதானே அது அறும்; அது சொத்தை வச்சிட்டதே, பழுவத்துக்கிட்டே போகாதே; அதனால்தான் அடியில் இருந்து ஆரம்பிக்கிறான். அந்த மாதிரி சொன்னால் ஒழிய மாறாது! ஆகவதோன் இந்த இயக்கம் ஆரம்பித்ததற்குக் காரணமும் இன்னும் சில தன்மைகளும், கொள்கைகளும் இதுதான். மத்ததை ஒத்துக்கிட்டா நான் மலே சாதி, கீழ்ச சாதின்னு ஏத்துக்கத்தானே வணும்!

நான் ஒரு இந்துன்னு ஒத்துக்கிட்டனேனா நான் சப்ததிரன்னு ஒத்துக்கத்தானே வணும்! அது மாதிரிமல்ல, மற்ற சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை ஒத்துக்கிட்டா, கடவுளை ஒத்துக்கிட்டா கடவுள் சொன்னார் என்பதற்கெல்லாம் நாம் கட்டுப்பட்டுத்தானே ஆகணும்! சாஸ்திரம் என்ன சொல்கிறது என்பதற்கு நாம் கட்டுப்பட்டுத்தானே ஆகணும்! யாரடா சொன்னா, உன்னதைத் தவேடியா மகன்னு, சப்ததிரன்னு சொன்னா? கிருஷ்ணன் சொன்னான்! எங்கடா சொன்னான்? கீதையில் சொன்னான்! கிருஷ்ணனையும் கீதையையும் சரூப்பால் அடிக்கத்துணியாமல் போனால் நீ சப்ததிரன் தானே! பயந்தீன்னா நீ சப்ததிரனாக இருந்துக்கோ!

<http://www.keetru.com/anaruna/nov07/periyar.php>